

✓ dost 2^a pis

Mihael Nović
Matije Gupca 27
32252 Otok
OIB: 16793224896

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Zagrebačka 2
31000 Osijek

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU	
Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno) 3	
19-06-2026	god. u 2 primje
sa 4 priloga i	
Podnesak stigao poštom otvoren - s oštećenim omotom	
Predan na poštu preporučeno dana 17-6-26 god	
Plaćena pristojba € u državnim biljezima -	
manje plaćeno € - podnesak primljen bez	
pristojbe.	
Primljene vrijednosti (novac, državni biljezi i sl.)	
Potpis d. tnikat	
RH 033 256252 M	

ŽALBA
protiv Rješenja Trgovačkog suda u Osijeku
Poslovni broj: St-58/2026-23 od 16. lipnja 2026.

Žalitelj Mihael Nović, OIB 16793224896, s prebivalištem u Otoku, Matije Gupca 27, vjerovnik upisan pod rednim brojem 15. u I. višem isplatnom redu predmetnog Rješenja, podnosi ovu žalbu u zakonskom roku od 8 dana od dana primitka rješenja, u skladu s člankom 265. stavkom 3. i člankom 19. Stečajnog zakona (NN 71/2015., 104/2017., 36/2022. i 27/2024.).

I. POBIJANI DIO RJEŠENJA

Žalitelju je u I. višem isplatnom redu (radnici) priznata tražbina u iznosu od 3.032,63 EUR. Žalitelj smatra da je taj iznos netočno utvrđen te da mu stvarno pripada veći iznos, te stoga pobija predmetno Rješenje u dijelu koji se odnosi na visinu njegove tražbine upisane pod rednim brojem 15.

Napominje se da je u pobijanom Rješenju OIB žalitelja pogrešno naveden kao 6793224896, dok je ispravan OIB žalitelja 16793224896.

II. RAZLOZI ŽALBE

Žalitelj je bio zaposlen kod stečajnog dužnika DB TIM d.o.o. za ugostiteljstvo u stečaju, Nijemci, Trg kralja Tomislava 6, OIB 22606150282, u razdoblju od 11. lipnja 2025. do 15. siječnja 2026. na radnom mjestu strojara.

Poslodavac žalitelju nije isplatio plaću za rujna, listopada, studeni i prosinac 2025. godine, kao ni za razdoblje od 1. do 15. siječnja 2026. godine, niti naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za cjelokupno razdoblje zaposlenja.

Stečajni upravitelj je u svom očitovanju od 16. lipnja 2026. naveo da je tražbina žalitelja obračunata za listopada, studeni i prosinac 2025. te za prvih 15 dana siječnja 2026., dok je u odnosu na rujna 2025. nije naveo nikakav obračun niti se očitovao o tom mjesecu, da je godišnji odmor za 2025. godinu, prema podacima računovodstva, iskorišten, te da žalitelj nema pravo na razmjerni dio godišnjeg odmora za 2026. godinu. Žalitelj osporava sve navedeno iz razloga koji su detaljno izloženi u nastavku, pod točkom III. ove žalbe.

III. OBRAZLOŽENJE I IZRAČUN TRAŽBINE

Žalitelju nije bio uručen pisani ugovor o radu, međutim sukladno čl. 93. Zakona o radu (NN 93/2014., 127/2017., 98/2019., 151/2022. i 64/2023.) i čl. 7. Zakona o minimalnoj plaći (NN 118/2018. i 120/2021.), žalitelju u svakom slučaju pripada najmanje minimalna plaća propisana za odgovarajuće razdoblje.

Minimalna bruto plaća za 2025. godinu iznosi 970,00 EUR (NN 124/2024.), a neto iznos za radnika s jednim uzdržavanim djetetom iznosi približno 800,00 EUR mjesečno.

Žalitelj je primao ugovorenu bruto plaću u iznosu od 1.050,00 EUR mjesečno. Stečajni upravitelj je u svom očitovanju od 16. lipnja 2026. naveo da je tražbina žalitelja obračunata za listopad, studeni i prosinac 2025. te za prvih 15 dana siječnja 2026., dok u odnosu na rujan 2025. nije naveo obračunatu tražbinu niti se o tom mjesecu izjasnio.

Žalitelj ističe da mu poslodavac nije isplatio plaću ni za rujan 2025. godine, što proizlazi iz izvoda žaliteljevog tekućeg računa za navedeni mjesec, iz kojeg je vidljivo da nije zaprimljena nikakva uplata od strane stečajnog dužnika po osnovi plaće. Obračun stečajnog upravitelja, koji obuhvaća samo listopad, studeni i prosinac 2025. te 15 dana siječnja 2026., ne obuhvaća rujan 2025. godine, niti je za taj mjesec žalitelju utvrđena ikakva tražbina, čime je tražbina žalitelja utvrđena u manjem iznosu od stvarno dospjelog.

Žalitelj stoga smatra da mu, uz već priznati iznos, pripada i plaća za rujan 2025. godine:

Neto plaća za radnika s prebivalištem u Otoku i jednim uzdržavanim djetetom, obračunata na bruto plaću od 1.050,00 EUR, iznosi: doprinosi za mirovinsko osiguranje (15% + 5%) = 210,00 EUR; nakon odbitka doprinosa preostaje 840,00 EUR; osobni odbitak (600,00 EUR osnovni + 300,00 EUR za jedno dijete = 900,00 EUR) premašuje poreznu osnovicu, pa porez na dohodak iznosi 0,00 EUR. Neto plaća stoga iznosi 840,00 EUR mjesečno.

- Neto plaća za rujan 2025. (neobračunata i neisplaćena): 840,00 EUR

Naknada za neiskorišteni godišnji odmor:

Žalitelj nije koristio niti jedan dan godišnjeg odmora u cijelom razdoblju zaposlenja, uključujući i 2025. i 2026. godinu. Stečajni upravitelj u svom očitovanju navodi da je, prema podacima zaprimljenima od računovodstva, godišnji odmor za 2025. godinu iskorišten. Žalitelj ovo u cijelosti osporava te ističe da poslodavac, odnosno stečajni dužnik, ne raspolaže niti jednim dokazom o stvarnom korištenju godišnjeg odmora žalitelja – nema pismenog rješenja o korištenju godišnjeg odmora, niti potpisane evidencije ili bilo kakve druge dokumentacije koju bi žalitelj potpisao ili kojom bi potvrdio korištenje odmora. Žalitelj ističe da je protiv stečajnog dužnika provedena inspekcijska kontrola pred Državnim inspektoratom, Područnim uredom Osijek, Ispostavom u Vinkovcima, povodom predstavke žalitelja podnesene 4. veljače 2026., te da je nadzor obavljen 18. veljače i 9. travnja 2026. godine. Državni inspektorat je u svojoj obavijesti žalitelju od 27. travnja 2026.

(KLASA: 116-02/26-01/671, URBROJ: 443-02-01-16-26-12) potvrdio da su provedenim inspekcijskim nadzorom utvrđena nezakonita postupanja predmetnog poslodavca, temeljem kojih je inspektor rada poduzeo zakonske mjere, te je žalitelja uputio na ostvarivanje povrijeđenih prava putem suda. Žalitelj će navedenu obavijest Državnog inspektorata, zajedno sa svojom izjavom danom tijelu inspekcije i izvodom sa svog tekućeg računa, iz kojeg je vidljivo da mu nikada nije isplaćena naknada za godišnji odmor, priložiti uz ovu žalbu. Teret dokaza da je godišnji odmor stvarno iskorišten leži na poslodavcu, odnosno stečajnom dužniku, a ne na žalitelju.

Stečajni upravitelj je nadalje naveo da žalitelju nije obračunat razmjerni dio godišnjeg odmora za razdoblje od 1. do 15. siječnja 2026., uz obrazloženje da žalitelj na to "nema pravo". Takvo obrazloženje nema osnove u Zakonu o radu. Sukladno članku 76. Zakona o radu, radnik koji nije ispunio uvjet za stjecanje prava na puni godišnji odmor ima pravo na razmjernan dio godišnjeg odmora u trajanju od jedne dvanaestine godišnjeg odmora za svaki mjesec rada. Nadalje, radnik kojemu prestaje radni odnos, za onu kalendarsku godinu u kojoj mu prestaje radni odnos, ima pravo na razmjerni dio godišnjeg odmora bez obzira na način, odnosno razlog prestanka radnog odnosa, dakle i u slučaju prestanka radnog odnosa zbog otvaranja stečajnog postupka nad poslodavcem.

Žalitelj je za razdoblje zaposlenja od 11. lipnja 2025. do 15. siječnja 2026. ostvario pravo na ukupno 16 dana razmjernog godišnjeg odmora.

Dnevnica: 840,00 EUR (neto plaća) / 22 radna dana = 38,18 EUR po danu.

Naknada za 16 dana godišnjeg odmora: 38,18 EUR × 16 dana = 610,91 EUR.

Žalitelju je u pobijanom Rješenju priznata tražbina u iznosu od 3.032,63 EUR. Uz navedeni iznos, žalitelju pripada i neisplaćena plaća za rujnu 2025. godine (840,00 EUR) te naknada za 16 dana neiskorištenog godišnjeg odmora za cjelokupno razdoblje zaposlenja (610,91 EUR), koji mu nisu obračunati.

UKUPNA TRAŽBINA: 3.032,63 + 840,00 + 610,91 = 4.483,54 EUR

Iz navedenog proizlazi da je žalitelju u Rješenju netočno utvrđena tražbina u iznosu od 3.032,63 EUR, umjesto ispravnog iznosa od najmanje 4.483,54 EUR, čime je žalitelju uskraćeno najmanje 1.450,91 EUR.

IV. PRIJEDLOG

Na temelju svega navedenog, žalitelj predlaže da drugostupanjski sud ukine ili izmijeni pobijano Rješenje u dijelu kojim je utvrđena tražbina žalitelja pod rednim brojem 15. I. višeg isplatnog reda, te da se žalitelju prizna tražbina u ispravnom iznosu od najmanje 4.483,54 EUR, ili da se predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak radi pravilnog utvrđenja visine tražbine.

Otok, 16. lipnja 2026.

